

550.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 2 sierpnia 1926 r.

o podatku od lokali.

Art. 1. Na rzecz gmin miejskich oraz na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast, jako też na rzecz funduszu kwaterunkowego wojskowego pobiera się, począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r., podatek od lokali na zasadach ustawy niniejszej.

Do zapłaty podatku od lokali obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.

Przedmiot podatku.

Art. 2. Podatkowi podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, z wyłączeniem lokali, wymienionych w art. 3 niniejszej ustawy.

Art. 3. Podatkowi nie podlegają:

- 1) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;
- 2) budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych;

3) lokale, zajmowane przez urzędy i instytucje państwowe lub samorządowe oraz przez instytucje naukowe, oświatowe, dobroczynne i wyznaniowe, z wyjątkiem części tych lokali, odnajmowanych lub oddawanych bezpłatnie do użytkowania osobom trzecim;

4) lokale w domach nowobudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. przez lat 10 od wprowadzenia lokatorów, tudzież budowle, zwolnione od podatków w myśl art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. № 88, poz. 786); przepis powyższy nie odnosi się do gmin miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej po myśli ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. № 31, poz. 254);

5) lokale, zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misyj, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanyymi tego państwa, które ich mianowało, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misyj lub konsulatów;

6) lokale, czasowo niezamieszkałe lub nieużytkowane na cele przemysłowe, handlowe i t. p.;

7) mieszkania jedno i dwupokojowe, zajmowane przez bezrobotnych, o ile nie mają sublokatorów;

8) lokale jedno i dwuizbowe, zamieszkałe przez inwalidów, wdowy i sieroty tychże, pobierające rentę inwalidzką i osoby, pobierające wsparcie na starość i niemoc oraz wsparcia z ubezpieczeń społecznych;

9) lokale, zajmowane przez dozorców domowych.

Podstawa wymiaru.

Art. 4. Podstawę wymiaru podatku stanowi roczne przedwojenne komorne, płacone w czerwcu 1914 r., a przeliczone na złote stosownie do postanowienia art. 6 p. 4 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39, poz. 406), względnie wartość czynszowa z czerwca 1914 r. lokali, nie oddawanych wówczas w najem lub odstąpionych do bezpłatnego użytku, w ten sam sposób przeliczona.

Stopa podatku.

Art. 5. Stopa podatku od lokali wynosi ogółem 8% podstawy wymiaru, z których 4% przypada na rzecz odnośnych miast, 2% na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i 2% na rzecz funduszu kwaterunku wojskowego.

Terminy płatności podatku.

Art. 6. Podatek od lokali płatny jest w ciągu miesięcy: lutego, maja, sierpnia i listopada każdego roku, w równych ratach kwartalnych, płatnych za bieżący kwartał kalendarzowy.

Organa wymiaru i poboru oraz odwołania.

Art. 7. Podatek od lokali obowiązane są wymierzać i ściągać organa związków komunalnych miejskich bezpośrednio od lokatorów.

Wpływy, przypadające na rzecz państwowego funduszu rozbudowy i funduszu kwaterunku wojskowego (art. 5), organa związków komunalnych miejskich obowiązane są wносить do kas skarbowych na rzecz każdego z tych funduszy oddzielnie co miesiąc w ciągu 10 pierwszych dni następnego miesiąca. W razie niedopełnienia przez miejskie związki komunalne obowiązków, wynikających z niniejszego przepisu, przysługuje Ministrowi Skarbu prawo wstrzymania wypłaty tym związkom odpowiedniej części ich udziałów w podatkach państwowych lub należnych im dodatków do podatków państwowych.

Art. 8. Od wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14.

Odwołania rozstrzygają władze, przewidziane w punktach 4 i 5 art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747), a dla gmin miejskich, znajdujących się na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego. Władze, przewidziane w § 63 i następnych ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. pr. str. 152).

Art. 9. Szczegółowe przepisy o wymiarze, poborze i przymusowym ściąganiu podatku od lokali, tudzież o odwołaniach od wymiaru, oraz o rozkładaniu na raty i umorzeniach ustanowi rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przepisy końcowe.

Art. 10. Z dniem 1 sierpnia 1926 r. tracą moc obowiązującą:

1) przepisy części IV art. 21—26 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 2 poz. 6) oraz ustępów 1, 2 i 3 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747);

2) postanowienia art. 17 lit. a), b), c), d), e), f) ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. № 51 poz. 346) oraz postanowienie art. 18 tej ustawy, o ile dotyczy podatku od lokali.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97 poz. 681) wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 16 punkt 1) wyraz „kwaterunkowego” zastępuje się wyrazami „od lokali”;
- uchyla się przepisy, zawarte w art. 17, 18 i 19, o ile są zastąpione przepisami niniejszej ustawy, przyczem podatek od lokali pobiera się, począwszy od dnia 1 sierpnia 1926 r., przez lat 7, to jest do dnia 31 lipca 1933 r.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1926 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego. Ustawa niniejsza gaśnie z dniem 31 grudnia 1933 r. co do poboru podatku od lokali na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast i funduszu kwaterunku wojskowego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*
